

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Co/84/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8818200468
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8818200468.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Martina Barana a JUDr. Andrej Radomského v právnej veci žalobcu: X., proti žalovanému: D., zastúpený JUDr. Dušanom Kmecom, advokátom, M. R. Štefánika 2465, 093 01 Vranov nad Topľou, IČO: 377 880 27, o žalobe na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod spisovou značkou 6C/121/2005, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 28. januára 2019 č. k. 11C/7/2018 - 67 jednohlasne takto

rozhodol:

I. Potvrďuje rozsudok.

II. Žalovaný má právo na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podaným návrhom domáhal povolenia obnovy konania vedeného na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 6C/121/2005. Svoj návrh na povolenie obnovy konania odôvodnil tým, že nastala nová skutočnosť, ktorá vyplynula zo záveru odborného vyjadrenia č. X, a to vyhotoveného písomoznalcom, podľa ktorého záverov má byť pisateľom sporných podpisov D. Z.. Podľa názoru žalobcu jedná sa o skutočnosti a dôkazy, ktoré môžu privodiť pre samotného žalobcu priaznivejšie rozhodnutie vo veci pod sp. zn. 6C/121/2005.

2. Okresný súd Poprad ako súd prvej inštancie (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.:

„I. Súd návrh žalobcu X. W. na povolenie obnovy konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 6C/121/2005 z a m i e t a.

II. Žalovaný D. Z. má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 100 % s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom 1.inštancie v samostatnom uznesení.“

3. Právne súd prvej inštancie vec posúdil podľa ust. § 397 CSP, ust. § 400 CSP, ust. § 403 ods. 1, 2 CSP, ust. § 406 CSP, ust. § 408 CSP, ust. § 409 CSP, ust. § 410 CSP, ust. § 411 ods. 1, 2 CSP, ust. § 413 ods. 1 CSP a ust. § 414 CSP.

4. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie skutkovo odôvodnil tým, že z obsahu spisu sp.zn. zn. 6C/121/2005 vyplýva, že vo veci obnovy, ktorej sa domáha žalobca, rozsudkom zo dňa 11.01.2016 súd zaviazal žalovaného (v tomto konaní žalobcu) X. W. zaplatiť žalobcovi D. Z. sumu 28.214,83 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Z odôvodnenia tohto rozsudku vyplýva, že vykonaným dokazovaním súd zistil, že medzi žalobcom ako kupujúcim a žalovaným ako predávajúcim bola dňa

26.07.2002 uzatvorená kúpna zmluva. V zmysle bodu II. tejto zmluvy predávajúci predal kupujúcemu nehnuteľnosti uvedené v bode I. tejto zmluvy, ktoré podľa výpisu z listu vlastníctva nadobudol na základe zmluvy o zabezpečovacom prevode práva zo dňa 20.09.2001, a v zmysle bodu III. žalobca zaplatil žalovanému kúpnu cenu v sume 9.958,18 eur (300.000,- Sk). Aj keď žalobca a žalovaný podali návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľnosti, žalobca sa nestal vlastníkom predmetných nehnuteľnosti, keďže na základe rozsudku Okresného súdu vo Vranove nad Topľou sp. zn. 3C/539/2002 zo dňa 02.05.2008 sa vlastníkami predmetných nehnuteľnosti stali pôvodní vlastníci M.. G. X. s manželkou ako to z tohto spisu vyplýva. Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré žalobca uviedol v žalobe a vo vyjadreniach. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu v ktorom spočíva na účastníkovi konania. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých účastníkom konania. Dôkazným bremenom v spojitosti s dôkaznou povinnosťou sa rozumie zodpovednosť účastníka za výsledkom konania, ktorý závisí od zistených a vykonaných dôkazov. Na základe vyššie uvedeného a výsledkov vykonaného dokazovania po zhodnotení všetkých vykonaných dôkazov, tak ako je to vyššie uvedené súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. Bolo preukázané, že medzi žalobcom ako kupujúcim a žalovaným ako predávajúcim bola uzavretá kúpna zmluva predmetom ktorej boli vyššie uvedené nehnuteľnosti. Bolo preukázané, že kupujúci zaplatil predávajúcemu, t.j. žalovanému kúpnu cenu, 850.000,-Sk. Po podaní odvolania žalovaným Krajský súd v Prešove rozsudkom č.k. 20Co/98/2016-346 zo dňa 27.04.2017 rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Rozsudok tak nadobudol právoplatnosť dňa 23.06.2017. Už výsledok prvého znaleckého dokazovania vzbudil pochybnosti o pravosti podpisu na späťvzatí predloženom žalovaným, keď súdom ustanovená znalkyňa uzavrela, že sa nedá jednoznačne určiť, že sporné podpisy patria žalobcovi. Tieto pochybnosti o pravosti podpisu boli následne potvrdené ďalším znaleckým posudkom, v ktorom súdom ustanovená znalkyňa vyslovila záver o tom, že sporné podpisy s vyššou mierou pravdepodobnosti nie sú podpismi žalobcu. Skutočnosť, že nejde o podpisy žalobcu nasvedčuje aj svedecká výpoveď manželky žalobcu na pojednávaní dňa 9.9.2015 (č.l. 290 p.v. súdneho spisu). Odvolací súd poznamenáva, že spôsob, akým došlo k späťvzatiu žaloby sa zdá byť neštandardný. Späťvzatie žaloby je datované 26.11.2009, deň pred pojednávaním, na ktorom bol vyhlásený rozsudok. Súdu bolo späťvzatie doručené žalovaným (na základe splnomocnenia) osobne do podateľne súdu 45 minút pred pojednávaním. Odvolaciemu súdu sa javí byť prinajmenšom zvláštne, aby žalobca podpísal žalovanému splnomocnenie na doručenie späťvzatia (označené ako „Súhlas k odovzdaniu“) zo dňa 26.11.2009, ktoré malo byť doručené súdu ešte pred pojednávaním konaným dňa 27.11.2009, na ktorom sa zúčastnil aj sám žalobca a nič mu nebránilo v tom, aby späťvzatie predložil súdu osobne. Aj táto skutočnosť potvrdzuje záver o tom, že späťvzatie nepodpísal žalobca, ale iná osoba, a preto žalovaný hľadal spôsob, ako toto späťvzatie doručiť súdu tak, aby to nevzbudzovalo pozornosť. Odvolací súd sa stotožnil aj s tvrdením súdu prvej inštancie o tom, že ďalšie znalecké dokazovanie navrhnuté žalovaným nie je potrebné. Žalovaný na preukázanie svojho tvrdenia o pravosti podpisov žiadny iný dôkaz nepredložil, a žiadne z vykonaných znaleckých dokazovaní ani len s istou mierou pravdepodobnosti tieto tvrdenia nepotvrdilo. Už výsledok prvého znaleckého dokazovania vzbudil pochybnosti o pravdivosti podpisu na späťvzatí predloženom žalovaným, keďže súdom ustanovená znalkyňa uzavrela, že sa nedá jednoznačne určiť, že sporné podpisy patria žalobcovi. Tieto pochybnosti o pravosti podpisu boli následne potvrdené ďalším znaleckým posudkom, v ktorom súdom ustanovená znalkyňa vyslovila záver o tom, že sporné podpisy s vyššou mierou pravdepodobnosti nie sú podpis žalobcu. Odvolací súd v tejto veci poznamenal, že spôsob, akým došlo k späťvzatiu žaloby sa zdá byť neštandardný. Späťvzatie žaloby je datované 26.11.2009, teda deň pred pojednávaním, na ktorom bol vyhlásený rozsudok. Súdu bolo späťvzatie doručené žalovaným na základe splnomocnenia osobne do podateľne súdu 45 minút pred pojednávaním. Odvolaciemu súdu sa javí byť prinajmenšom zvláštne, aby žalobca podpísal žalovanému splnomocnenie na doručenie späťvzatia zo dňa 26.11.2009, ktoré malo byť doručené súdu ešte pred pojednávaním konaným dňa 27.11.2009, na ktorom sa zúčastnil aj sám žalobca a nič mu nebránilo v tom, aby späťvzatie predložil súdu osobne. Aj táto skutočnosť podľa názoru odvolacieho súdu v danej veci potvrdzovala záver o tom, že späťvzatie nepodpísal žalobca, ale iná osoba, a preto žalovaný hľadal spôsob, ako toto späťvzatie doručiť súdu tak, aby nevzbudzovalo pozornosť. V danej veci sa odvolací súd stotožnil s tvrdením súdu prvej inštancie o tom, že ďalšie znalecké dokazovanie navrhnuté žalovaným nie je potrebné. Žalovaný na preukázanie svojho tvrdenia o pravosti podpisov žiadny iný dôkaz nepredložil a žiadne z vykonaných znaleckých dokazovaní ani len s istou mierou pravdepodobnosti tieto tvrdenia nepotvrdilo.

5. Súd prvej inštancie právne vec posúdil tak, že obnova konania, o ktorú žiada samotný žalobca v tomto konaní (v predchádzajúcom konaní vedenom pod sp. zn. 6C/121/2005 bývalý žalovaný) je mimoriadny opravný prostriedok a na jej uplatnenie musia byť dané osobitné dôvody. Narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená meritórnym rozhodnutím, musí byť vyvážená sprísnenými podmienkami prípustnosti, čo platí o všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch.

6. Pokiaľ sa týka dôvodov prípustnosti obnovy konania na základe ktorých sa žalobca domáha povolenie obnovy konania v zmysle ust. § 397 písm. a) CSP je to dôvod, že sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privediť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Otázka viny sa v tomto prípade posudzuje zo striktného procesného hľadiska. Napriek tomu, že skutočnosti, dôkazy objektívne v tomto čase existovali, strana z procesného hľadiska nezavinila, že sa súd s nimi nemohol oboznámiť. Spravidla pôjde o prípady, keď strana o existencii skutočnosti alebo dôkazu nevedela. Aby obnova konania bola prípustná, musí vždy ísť o skutočnosti a dôkazy, ktoré tu existovali už počas pôvodného konania do vyhlásenia rozsudku. Pokiaľ sa jedná o dôvod obnovy konania uvedený žalobcom X. W., ide o dôvod podľa ust. § 397 písm. a) CSP, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privediť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Otázka viny sa v tomto prípade posudzuje zo striktného procesného hľadiska. Ide o skutočnosti, dôkazy ktoré objektívne v tomto čase existovali, strana z procesného hľadiska nezavinila, že sa súd s nimi nemohol oboznámiť. Spravidla pôjde o prípady, keď strana o existencii skutočnosti alebo dôkazu nevedela. Aby obnova konania bola prípustná, musí vždy ísť o skutočnosti a dôkazy, ktoré tu existovali už počas pôvodného konania do vyhlásenia rozsudku. Tieto podmienky v danom prípade neboli splnené. Ako je to uvedené, žalobcovi nič nebránilo aj počas pôvodného konania dať si vypracovať odborné vyjadrenie, respektíve posudok. Navyše tento dôkaz odborné vyjadrenie v čase pôvodného konania neexistoval a bolo vypracované po právoplatnom skončení pôvodného konania. Odborné vyjadrenie, ktorý si dal vypracovať žalobca (pôvodne žalovaný v konaní 6C/121/2005) po právoplatnosti pôvodného konania nemôže v žiadnom prípade z procesného hľadiska zakladať dôvod pre povolenie obnovy pôvodného konania. Návrh žalobcu na doplnenie dokazovania v konaní o povolenie obnovy konania výsluchom samotného Bc. D. P., aby sa vyjadroval k sporným podpisom D. Z., zamietol ako nedôvodný. Takýto dôkaz v konaní o povolenie obnovy konania je bezpredmetný a ide nad rámec samotného konania o povolenie obnovy konania. V danom prípade sú dané pochybnosti o správnosti, vierohodnosti tohto dôkazu, predloženého žalobcom, ktorý bol vypracovaný dňa 18.01.2018 osobou Bc. D. P., ktorý bol vyškrtnutý zo záznamu znalcov v roku 2012 z dôvodu, že nepreukázal, že úspešne absolvoval odbornú skúšku znalca z odboru písomníctvo, odvetvie ručné písma, ako to vyplýva z vyjadrenia MS SR.

7. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol v súlade s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku tak, že žalovaný bol v celom rozsahu úspešný, a preto má nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi vo výške 100 %.

8. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalobca, v ktorom uviedol, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Zistený skutkový stav súdom prvej inštancie neobstojí, pretože sú pripustené ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené. Sporné podpisy D. Z. v tom čase existovali, preto zo strany žalobcu bol podaný návrh, keďže dva podané znalecké posudky, výsledky ktorých neboli totožné, aby podpisy posúdil Súdnoznalecký ústav SR, v pôvodnom konaní mal byť akceptovaný. Ako žalovaný už v pôvodnom konaní nemal dôvod dať vypracovať odborné vyjadrenie, lebo veril v spravodlivosť a postup súdu v očakávaní, že súd na pojednávaní rozhodne, aby na posúdenie pravosti sporných podpisov určil ústav, ktorý ako autorita by vyvrátil alebo potvrdil jeho tvrdenia už v pôvodnom konaní. Nestotožňuje sa preto s konštatovaním súdu v ods. 32, resp. 33 jeho odôvodnenia, že tento jeho dôkaz bol účelový. V konaní pred súdom prvej inštancie mu bolo zabránené vo výkone práva na spravodlivý proces, keď opätovne jeho návrhy na pojednávaní dňa 28.1.2019 súd zamietol. Vzhľadom na vyššie uvedené žalobca žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie.

9. K podanému odvolaniu žalobcu sa žalovaný písomne nevyjadril.

10. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa ust. § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), v zmysle zásad ust. § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konania mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasledujúce CSP bez nariadenia pojednávania (§ 380 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

11. Súd prvej inštancie podľa názoru odvolacieho súdu v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností prijal správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje. Vo vzťahu k odvolacím námietkam žalobcu poukazuje na ust. § 387 ods. 2 CSP. Na potvrdenie správnosti prvoinštančného rozhodnutia a k odvolacím námietkam odvolací súd uvádza nasledovné.

12. Je potrebné z pohľadu odvolacieho súdu konštatovať, že spôsobilým dôvodom obnovy konania v zmysle ust. § 397 písm. a) CSP je iba nový listinný dôkaz, ktorý nemohol účastník, resp. sporová strana bez svojej viny použiť v pôvodnom súdnom konaní, ak ním možno preukázať skutočnosť, ktorá môže byť pre stranu sporu priaznivejšia a privedie jej priaznivejšie rozhodnutie vo veci. V danom prípade však nebola naplnená základná podmienka pre ust. § 397 písm. a) CSP, že tento nový listinný dôkaz, a to konkrétne odborné vyjadrenie č. X vyhotovené písomne, nemohol účastník, teda strana sporu v bývalom konaní v pozícii žalovaného bez svojej viny použiť v súdnom konaní. Odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Obo/57/2009, v ktorom sa uvádza, že dôvodom obnovy konania môžu byť len tie skutočnosti, ktoré nastali do vyhlásenia rozhodnutia súdu. Zároveň poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/18/2010, v zmysle ktorého nemožnosťou použiť dôkaz bez svojej viny v pôvodnom konaní nie je mienená len možnosť označiť dôkaz, ale aj nemožnosť predložiť ho sporovou stranou súdu. Okolnosť, či súd tieto dôkazy vykonal a či z nich vyvodil zistenie skutkového stavu pre svoje rozhodnutie, neznamena možnosť alebo nemožnosť strany sporu použiť dôkazy v konaní. Pri opačnom výklade znenia obsahu a účelu ustanovenia § 397 CSP by sa totiž cestou obnovy konania mohla domáhať revízie právoplatne skončeného súdneho konania každá sporová strana, ktorej dôkazným návrhom nebolo vyhovie, hoci súd tieto dôkazy nepovažoval za rozhodujúce, a preto ich nevykonal. Takto by obnova konania plnila účel dovolacieho konania. Každý z týchto mimoriadnych opravných prostriedkov je však v civilnom sporovom poriadku upravený odlišne, i keď ich spoločným účelom je náprava nesprávneho právoplatného rozhodnutia.

13. Z vyššie uvedených dôvodov, keďže súd prvej inštancie správne dospel k ním citovaným záverom, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

14. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a dovolanie žalobcu bolo vyhodnotené ako nedôvodné, a preto bol priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania žalovanému proti neúspešnému žalobcovi v plnom rozsahu.

15. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).